

בבית המשפט העליון

רע"ב 8312/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: אייל בן משה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בבאר-שבע בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים (כב' השופט א' משניות) מיום 31.10.2018 בעת"א 6837-09-18

בשם המבקש: עו"ד מוטי אזולאי

החלטה

לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (השופט א' משניות) מיום 31.10.2018 בעת"א 6837-09-18 במסגרתו נדחתה עתירת המבקש כי יסופקו לו מנות מזון נוספות על ידי המשיב, שירות בתי הסוהר (להלן: המשיב).

1. המבקש, אסיר המרצה את מאסרו הרביעי מיום 9.11.2015, טען בעתירתו כי על אף שרופא מטעם המשיב הורה לספק לו "שתי מנות אוכל" נוספות, היינו מנת אוכל כפולה, בשל משקל גופו העומד על כ-145 ק"ג, ואף קצינת אסירים מטעם המשיב אישרה כי הוחלט לספק לו שתי מנות כאמור, המשיב מסרב לעשות כן והמבקש נותר ברעבונו.

2. בית המשפט דחה את העתירה בקבעו כי, כפי שעלה מעמדת המשיב, נפלה טעות בהבהרה שניתנה למבקש על ידי קצינת אסירים כי הוא זכאי לקבל "שתי מנות", כאשר הכוונה הייתה שהמבקש זכאי לקבל תוספת מזון ולא מנת מזון כפולה. כך, הוחלט בהנחיית דיאטן להוסיף למבקש תוספת יומית של שתי גבינות לבנות וביצה,

חצי קילו ירקות לשבוע ואריזת טחינה גולמית אחת לשבועיים. משכך, ומשנמצא כי המבקש מקבל את מנות המזון המגיעות לו בהתאם להנחיית הגורמים המקצועיים הרלוונטיים לעניין, העתירה נדחתה.

3. מכאן לבקשת רשות הערעור שלפני, במסגרתה חזר המבקש על טענותיו כי הוא זכאי למנת מזון כפולה. המבקש ציין כי מנת האוכל שהוא מקבל אינה מספקת את צרכיו והוא נותר רעב, והדבר מהווה פגיעה בזכותו הבסיסית למזון. מה גם, בעבר נקבע בפקודת בתי הסוהר כי אסיר השוקל מעל 100 ק"ג יקבל מנת מזון כפולה, אך הנחיה זו שונתה. מעבר לכך, הנחיית קצינת האסירים לספק למבקש "שתי מנות" מהווה הבטחה שלטונית, והיא גם נשענת על אדנים סבירים והגיוניים כמו גם על המלצת הרופא שניתנה בעניינו. אל לו למשיב להתנער ממנה. עוד נטען כי הותרת המצב על כנו מעודדת אפליה בין אסירים הסובלים ממשקל יתר לבין יתר האסירים.

4. דין הבקשה להידחות. אין המדובר בסוגיה משפטית שיש בה חשיבות כללית ובעלת השלכות רוחב (רע"ב 7/86 וייל נ' מדינת ישראל (26.6.1986)). הבקשה נעוצה בנסיבות האישיות של המבקש ובנתוניו האישיים כפי שנבדקו על ידי הגורמים המקצועיים הרלוונטיים במשיב. על אף ניסיונו של המבקש לשוות לטענותיו נופך עקרוני, אין מדובר בבקשה החורגת מעניינו הפרטני.

5. גם לגופו של עניין, לא מצאתי כל פגם בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. המבקש אינו מכחיש בבקשתו כי הוא מקבל רכיבי מזון נוספים, בהתאם להמלצת דיאטן במשיב אתו הוא נפגש על רקע של מחלת הסכרת ממנה הוא סובל. מהמסמכים שצירף המבקש גם עולה כי בניגוד לטענתו, המלצת הרופא שבדק אותו לא הייתה ליתן לו מנת מזון כפולה, כי אם "תוספת כמות" – תוספת אשר קיבלה ביטוי מעשי בהנחיית הדיאטן. בנסיבות אלו, הבהרת קצינת האסירים כי הוא זכאי לקבל "שתי מנות" אין בה כדי לשנות דבר או להכריע את הכף לטובתו. מה גם שהובהר לפני בית המשפט המחוזי כי מדובר בשגגה באופן הניסוח של הבהרת קצינת האסירים.

הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, י"ד בכסלו התשע"ט (22.11.2018).

ש ו פ ט